

УДК 811.111'373:811.111'42]:159.942.5

DOI <https://doi.org/10.52726/as.humanities/2024.3.5>

Н. А. ОДАРЧУК

*кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри практики англійської мови,
Волинський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк, Україна
Електронна пошта: natalylutska@gmail.com
<http://orcid.org/0000-0002-2647-2159>*

Т. А. МІРОНЧУК

*кандидат філологічних наук,
доцент кафедри іноземних мов природничих факультетів,
Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м. Київ, Україна
Електронна пошта: tatianakiev99@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0002-5923-1028>*

ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ДИСКУРСУ АНГЛОМОВНОЇ СУБМІСИВНОЇ ОСОБИСТОСТІ

У статті досліджується субмісивний тип особистості з лінгвістичної точки зору. На основі англійської мови виокремлюються лексичні одиниці, фрази, речення, якими часто послуговується субмісивна особистість і в результаті творить характерний тип дискурсу. Проведено аналіз словникових дефініцій лексем, які наповнюють поняття субмісивності. Зроблено висновок, що остання позначає модель людської поведінки підпорядкування, підлеглості, покори, слухняності щодо іншої особи чи групи осіб.

Лексико-семантичний аналіз англомовного дискурсу субмісивної особистості виявив широкий спектр мовних стратегій, спрямованих на пом'якшення власної позиції, уникнення конфліктів та відповідальності. Мовленнєві патерни, що використовуються субмісивними особами, відображають їхні глибокі внутрішні страхи перед негативною оцінкою, конфронтацією та соціальним відторгненням. Вибір лексики та граматичних конструкцій є результатом психологічного тиску та низьким рівнем соціалізації, що формує схильність субмісивних особистостей до уникнення будь-яких ситуацій, що можуть бути загрозливими для їхнього соціального статусу чи емоційної безпеки.

Було виявлено, що субмісивна особистість використовує специфічні мовні засоби, що дозволяють мінімізувати потенційні конфлікти. Підбір лексики відображає внутрішню тривогу і прагнення таких осіб уникати прямих конфронтацій та критики. Лексичні вирази підпорядкувального характеру вказують на спроби підтримувати соціальний мир і уникати негативної реакції з боку оточуючих. Широке використання пасивних конструкцій, модальних дієслів дозволяє приховати активну роль мовця, допомагає субмісивним особистостям знімати з себе відповідальність за висловлені думки чи вчинки. Такі стратегії є результатом глибокого внутрішнього психологічного тиску, який формує схильність субмісивних осіб до самоприниження й самообмеження у мовленнєвих взаємодіях. Це також свідчить про прагнення зменшити категоричність та акцент на власній думці, роблячи комунікацію м'якшою і менш конфліктною.

Ключові слова: субмісивність, субмісивна особистість, лексико-семантичні особливості, лексичні одиниці, підпорядкування.

Вступ. Субмісивна особистість – складне й багатовимірне явище, яке охоплює різні аспекти людського існування, включаючи психологічні, соціальні, гендерні, вікові, серед них і лінгвістичні. Це поняття має велике значення для розуміння не лише індивідуальних психологічних особливостей окремої особи, а й ширших соціальних структур, які впливають на комунікацію і поведінку індивідів у суспільстві. Вивчення субмісивної поведінки відкриває нові

горизонти для дослідження взаємодії між особистістю та соціумом, що дозволяє ефективніше розробляти стратегії підтримки та розвитку особистісного потенціалу. Це, у свою чергу, сприяє вирішенню певних соціальних проблем, таких як експлуатація та дискримінація субмісивних осіб, що є важливим аспектом для побудови справедливого, егалітарного суспільства [Ананко : 15].

У лінгвоперсонології, відносно новому векторі сучасної лінгвістики, досліджувалися такі

типи мовної особистості, як елітарна (Романченко А. П.), харизматична (Н. В. Петлюченко), мовна особистість політичного лідера (Л. Л. Славова), журналіста (І. В. Данильченко) тощо. Окрема наукова розвідка присвячена вивченню інсургентної мовної особистості у британській лінгвокультурі [Мірончук, Одарчук], об'єкт якої – протилежний за суттю об'єкту цього дослідження. Субмісивна ж особистість дотепер не попадала у поле лінгвістичного аналізу, а отже заявлена тема є актуальною.

Виклад основного матеріалу. Субмісивність – це поняття, яке позначає модель людської поведінки підпорядкування, підлеглості, покори, слухняності щодо іншої особи чи групи осіб [Clegg K., Moskowicz D.] Авторитетні лексикографічні джерела подають такі значення лексеми *submissive*:

- ready to conform to the authority or will of others;
- showing a willingness to be controlled by other people;
- meekly obedient or passive;
- allowing yourself to be controlled by other people [OALD].

Іменник-дериват, утворений від прикметника *submissive* має таке визначення: *submissiveness is a state in which people can no longer do what they want to do because they have been brought under the control of someone else*. Обидва, іменник і прикметник, утворені від дієслова *to submit*, а воно своєю чергою датується серединою 16 століття і через Middle English походить від латинського *submittere*, from *sub- 'under' + mittere 'send, put'*. Sense 3 'present for judgement'. Серед значень дієслова *to submit* знаходимо: *to allow another person or group to have power or authority over you, or to accept something unwillingly* – дозволяти іншій особі чи групі осіб мати владу над тобою, приймати щось неохоче [CIDE].

Синонімічний ряд номінації **субмісивний** представлений лексемами: *obedient, yielding, pliant, meek, humble, non-resisting, deferential, compliant, docile, passive, dutiful, unassertive, truckling, accommodating, tractable, malleable, capitulating, obsequious, subservient, slavish, servile*. Щоб виокремити частотні семи прослідкуємо дефініції цих лексичних одиниць, подані авторитетними лексикографічними джерелами:

Obedient (adj.) – doing, or willing to do, what you have been told to do by someone in authority.

Yielding (adj.) – (of a person) complying with the requests or desires of others.

Pliant (adj.) – being able and willing to accept change or new ideas.

Meek (adj.) – quiet, gentle, and not willing to argue or express your opinions in a forceful way.

Humble (adj.) – not proud or not believing that you are important.

Deferential (adj.) – polite and showing respect.

Compliant (adj.) – willing to do what other people want you to do.

Docile (adj.) – quiet and easy to influence, persuade, or control.

Dutiful (adj.) – who score high in conscientiousness, organized and reliable.

Passive (adj.) – not acting to influence or change a situation; allowing other people to be in control.

Unassertive (adj.) – not having or showing a confident and forceful personality.

Truckling (adj.) – too eager to agree with someone and do what they want, especially someone who has power and who you want to please.

Accommodating eager or willing to help other people, even by changing his or her plans.

Tractable (adj.) – easily dealt with, controlled, or persuaded.

Malleable (adj.) – easily influenced, trained, or controlled.

Obsequious (adj.) – too eager to praise or obey someone.

Subservient (adj.) – willing to do what other people want, or considering your wishes as less important than those of other people.

Slavish (adj.) – obeying completely and having no original thoughts or ideas.

Servile (adj.) – too eager to serve and please someone else in a way that shows you do not have much respect for yourself [CIDE].

Так, аналіз дефініцій виявив рекурентними семи: “покірний”, “слухняний”, “який підпорядковується”, “з яким легко мати справу”, “контрольований”, “неасертивний”, “якого легко переконати”, “готовий служити”, “невпевнений”, “тихий”, “пасивний”, “надто шанобливий”, “добросовісний”, “надійний” тощо. В антонімічній же ряд найменувань, які протиставляються образу субмісивної особис-

тості, можна віднести такі лексеми: *disobedient, haughty, proud, arrogant, rebellious, defiant, refractory, resistant* та інші. Усі вони містять контрадикторні, контрарні чи протилежні субмісивності семи: “непослух”, “непокора”, “зухвалість”, “упертість”, “гордість”, “пихатість”, “бунтарський”, “заколот” тощо.

Лінгвістичне дослідження субмісивної особистості передбачає детальний аналіз мовленнєвих стратегій, дискурсивних практик та інших комунікативних аспектів, які використовуються особистостями, що мають схильність до підкорення. Такий аналіз дозволяє виявити основні мовленнєві моделі та патерни, які відрізняють субмісивних індивідів від інших типів особистостей, що є важливим для розуміння їхньої ролі в комунікаційних процесах. Дослідження мовних аспектів відкриває нові перспективи для розробки сценаріїв поведінки, які допоможуть таким особистостям краще усвідомлювати власні мовленнєві практики, розвивати навички асертивної комунікації, і таким чином підвищити їхню впевненість у собі та здатність ефективно взаємодіяти з іншими людьми у різних соціальних контекстах. Це також сприятиме зменшенню ризиків, пов’язаних з мовною маніпуляцією та іншими формами вербального контролю, що часто супроводжують субмісивні стратегії поведінки [Harley].

Будь-яке лінгвістичне дослідження певного типу дискурсу розпочинається із аналізу того, якими лексичними одиницями він наповнений. Лексико-семантичні особливості англomовного дискурсу субмісивної особистості розкривають механізми, за допомогою яких мова сприяє формуванню та підтримці підпорядкувальної поведінки. Субмісивність, як характерна риса особистості, включає в себе комунікативні стратегії, спрямовані на уникнення конфліктів, стриманість у висловлюваннях та пом’якшення власної позиції. Це проявляється у виборі характерної лексики, певних синтаксичних конструкцій, а також у загальному тоні комунікації. В англomовному дискурсі ці лексико-семантичні патерни чітко виражаються через мовленнєві структури, які слугують як захисними механізмами, так і інструментами самозбереження у соціальних взаємодіях.

Першим аспектом, який варто проаналізувати детальніше у субмісивному дискурсі,

є часте використання вибачень і фраз, які виражають самоприниження. Лексичні вирази на кшталт *“I’m sorry, but...,” “I didn’t mean to upset you,”* або *“I hope I didn’t offend you”* є типовими для таких осіб. Ці фрази вказують на внутрішню потребу субмісивних особистостей уникати будь-якої форми конфронтації. Вибачення тут виступає не просто формальною ввічливістю, а швидше засобом захисту від можливої агресії чи критики з боку співрозмовника. Наприклад, вирази на зразок *“I’m really sorry if I said something wrong”* або *“Please, don’t take this the wrong way, but...”* підкреслюють постійну тривогу щодо можливого негативного ставлення з боку інших. Ця тенденція до вибачень відображає стратегію захисту, яка має на меті пом’якшити можливі негативні наслідки конфлікту, навіть якщо такий конфлікт є малоймовірним або взагалі відсутнім. Це може бути способом запобігти критичним зауваженням або навіть спробою підтримувати гармонію в стосунках. Такі вирази, як *“I’m sorry for bothering you”* чи *“I didn’t mean to be a burden,”* не тільки демонструють бажання уникнути конфронтації, але й підкреслюють страх перед тим, що інші можуть сприйняти їх дії чи слова як небажані або надмірні [Moskowitz].

Вибачення тут можуть бути використані як інструмент для підвищення рівня прийняття та схвалення з боку співрозмовника. Часто субмісивні особистості вдаються до цієї тактики навіть тоді, коли немає реальної провини чи потреби вибачатися. Наприклад, у відповідь на несуттєву помилку або дрібну незручність можна почути фразу на кшталт *“I’m so sorry for that, I didn’t mean to cause any trouble,”* навіть якщо ситуація не потребує таких активних вибачень. Таким чином, це може свідчити про постійну потребу в соціальному схваленні та схильність уникати ситуацій, які можуть викликати негативну реакцію. У деяких контекстах, особливо у професійному середовищі або в родинних взаєминах, такі вибачення можуть бути частиною ширшого процесу соціалізації [Watzlawick], де від субмісивної особистості очікується підтримка стабільності та уникнення конфліктів. Наприклад, підлеглий може постійно просити вибачення у начальника, навіть якщо його провини немає, щоб не створювати неприємної ситуації: *“I’m sorry, I’ll*

make sure to fix this right away.” Або в сімейних стосунках, один із партнерів може регулярно вибачатися за незначні речі, намагаючись підтримати мир у відносинах: *“I’m sorry if I made you upset, that wasn’t my intention”*.

Другим важливим аспектом лексико-семантичного аналізу є уникнення прямих тверджень, що характерно для субмісивних осіб. Лексичні конструкції на зразок *“I could be wrong, but...”* або *“This is just my opinion”* дозволяють субмісивній особистості представити свою точку зору, не ризикуючи викликати незгоду чи негативну реакцію. Ці фрази сприяють створенню враження, що особа сумнівається у своїх думках, або що її позиція є менш важливою, ніж позиція співрозмовника. Такий підхід є своєрідним засобом захисту: якщо думка субмісивної особистості буде піддана критиці, вона зможе легко відступити, посилаючись на початкове сумнівне формулювання. В англомовних культурних контекстах цей вид мовленнєвої стратегії є дуже поширеним, позаяк дозволяє субмісивним особам зберігати мир та уникати будь-яких потенційно загрозливих ситуацій. Така мовленнєва поведінка часто пов’язана з почуттям меншовартості або соціальною невпевненістю, яка формує схильність до заниження власних досягнень та важливості у спілкуванні [Watzlawick].

У рамках лексико-семантичного аналізу слід також акцентувати на використанні евфемізмів та пом’якшувальних конструкцій, які слугують засобами зниження емоційної напруги у комунікативному процесі. Наприклад, вислови *“It’s not a big deal,”* *“It’s nothing, really,”* або *“Don’t worry about it”* знижують вагу висловлювань та демонструють готовність субмісивної особистості поступитися або уникнути додаткової уваги до своєї персони. Така мовленнєва поведінка спрямована на збереження спокою у взаємодії та зниження рівня відповідальності за власні дії або слова. В англомовному професійному та соціальному контексті ці конструкції часто використовуються, щоб уникати непотрібних суперечок або непорозумінь. Однак у випадку субмісивних особистостей це може вказувати на глибший механізм захисту, який базується на уникненні будь-яких ситуацій, що можуть викликати конфронтацію [Gilbert].

Крім того, в субмісивному дискурсі можна помітити значну кількість непрямих запитань. Такі фрази, як *“Would it be possible if...,”* *“Could you perhaps...,”* або *“Do you think you might be able to...”* демонструють обережний підхід до висловлення своїх потреб або прохань. Непрямі запитання дозволяють субмісивній особистості передати своє прохання, уникаючи прямого впливу на співрозмовника, що могло б розглядатися як нав’язування. Цей вид мовленнєвої стратегії є типовим для субмісивних осіб, які прагнуть уникати будь-якого ризику або можливості конфлікту. Такі запитання часто використовуються в англомовних культурах для підтримання ввічливого тону, але в контексті субмісивної особистості вони можуть вказувати на небажання проявляти будь-яку домінуючу поведінку або брати на себе відповідальність. Саме такі лінгвістичні моделі допомагають субмісивним особам залишатися в межах безпечної комунікативної зони, де їм не потрібно активно наполягати на своїй позиції [Watzlawick].

Ще однією важливою лексико-семантичною особливістю є часте використання вставних слів та фраз, які знижують категоричність висловлювань. Наприклад, такі слова як *“perhaps,”* *“maybe,”* *“sort of,”* або *“it seems”* допомагають субмісивній особистості формулювати свої думки у м’якшій, менш агресивній формі. Ці мовні одиниці демонструють обережність у висловленні думок та підкреслюють небажання викликати незгоду або суперечку. Вживання таких фраз свідчить про глибокий страх перед критикою або конфронтацією, які часто притаманні субмісивним особистостям. В англомовному професійному дискурсі ці фрази можуть виконувати роль засобів пом’якшення категоричності [Ананко], але в контексті субмісивного дискурсу вони вказують на постійну невпевненість і прагнення уникати прямих висловлювань.

Психолінгвістичні дослідження також вказують на те, що субмісивні особистості часто вживають пасивні конструкції для того, щоб уникнути активного прийняття відповідальності за свої дії або висловлювання. Наприклад, фрази на кшталт *Mistakes were made* або *The project didn’t go as planned* дозволяють субмісивній особистості уникнути прямої участі

у негативній ситуації, перекладаючи акцент з власних дій на ситуацію або обставини. Це є типовим засобом ухилення від відповідальності і демонстрацією прагнення залишатися осторонь можливих наслідків. У англомовних культурах цей вид конструкцій часто використовується в офіційному чи професійному спілкуванні для того, щоб знизити рівень конфлікту або уникнути звинувачень. Проте у досліджуваному субмісивному дискурсі такі мовленнєві стратегії можуть вказувати на глибоке бажання субмісивної особистості залишатися непомітною й уникати будь-яких форм соціальної взаємодії, що можуть бути ризикованими [Harley].

Модальні дієслова – це ще один лексико-семантичний засіб вираження субмісивності. Модальні дієслова, такі як *could*, *would*, *might*, *should*, *may*, *can* є необхідними для створення відчуття невпевненості чи невизначеності, що дозволяє мовцеві уникнути прямого наказу або вимоги. Наприклад, фраза “*Could you help me with this?*” є значно менш наполегливою, ніж “*Help me with this.*” Аналогічно, фраза “*Would you mind closing the door?*” звучить ввічливіше й менш нав’язливо в порівнянні з прямим “*Close the door.*” Використання модальних дієслів дозволяє мовцеві залишати відкритий простір для відмови або перегляду ситуації, що знижує ризик конфлікту чи непорозуміння між мовцем і слухачем. Це особливо важливо у контекстах, де прямий наказ може бути сприйнятий як грубість або неповага, наприклад, у професійних або міжкультурних взаємодіях. У професійних або соціальних взаємодіях модальні дієслова часто використовуються задля збереження ввічливості й пом’якшення будь-яких можливих розбіжностей. Наприклад, у бізнес-контексті, фраза “*We might want to consider an alternative strategy*” є більш дипломатичною і залишає простір для обговорення в порівнянні з “*We need to consider an alternative strategy.*” У цьому випадку, використання модального дієслова *might* не лише пом’якшує вимогу, але й показує відкритість до альтернативної думки або реакції від слухача. Це є ключовим для створення атмосфери співпраці та взаємоповаги, особливо коли обговорюються складні або чутливі питання.

Модальні дієслова також є характерними для комунікативної стратегії субмісивних

осіб, які намагаються уникати будь-якої форми агресії у своїх висловлюваннях. Наприклад, речення “*Might I suggest a different approach?*” демонструє, як модальне дієслово *might* додає обережності до пропозиції, роблячи її менш категоричною й дозволяючи слухачеві легше прийняти або відхилити ідею без відчуття тиску. Іншим прикладом є фраза “*You could consider sending the email later,*” яка, на відміну від прямого “*Send the email later,*” пропонує альтернативу і дозволяє адресатові самостійно прийняти рішення. У повсякденній взаємодії, такі висловлювання сприяють підтримці гармонії та запобігають можливим конфліктам, створюючи умови для більш гнучкої та толерантної комунікації.

Результати й висновки. Отже, лексико-семантичний аналіз англомовного дискурсу субмісивної особистості виявляє широкий спектр мовних стратегій, спрямованих на пом’якшення власної позиції, уникнення конфліктів та відповідальності. Мовленнєві патерни, що використовуються субмісивними особами, відображають їхні глибокі внутрішні страхи перед негативною оцінкою, конфронтацією та соціальним відторгненням. Вибір лексики та граматичних конструкцій є результатом психологічного тиску та низьким рівнем соціалізації, що формує схильність субмісивних особистостей до уникнення будь-яких ситуацій, що можуть бути загрозливими для їхнього соціального статусу чи емоційної безпеки.

Таким чином, у результаті дослідження лексико-семантичного рівня було виявлено, що субмісивна особистість використовує специфічні мовні засоби, що дозволяють мінімізувати потенційні конфлікти. Підбір лексики відображає внутрішню тривогу і прагнення таких осіб уникати прямих конфронтацій та критики. Лексичні вирази підпорядкувального характеру вказують на спроби підтримувати соціальний мир і уникати негативної реакції з боку оточуючих. Широке використання пасивних конструкцій, модальних дієслів дозволяє приховати активну роль мовця, допомагає субмісивним особистостям знімати з себе відповідальність за висловлені думки чи вчинки. Такі стратегії є результатом глибокого внутрішнього психологічного тиску, який формує схильність субмісивних осіб до самоприниження й самооб-

меження у мовленнєвих взаємодіях. Це також свідчить про прагнення зменшити категорич-

ність та акцент на власній думці, роблячи комунікацію м'якшою і менш конфліктною.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ананко Т. Р. Англомовний корпоративний дискурс: автореф. дис. канд. філол. наук: спец. 10.02.04 «Германські мови». Харків, 2007. 20 с.
2. Мірончук Т., Одарчук Н. Інсургентна мовна особистість у британській лінгвокультурі. // *Науковий вісник Східноєвропейського національного університету*. Луцьк: Вежа-Друк, 2016. С. 41–46.
3. CIDE: Cambridge International Dictionary of English. Cambridge University Press, 1995. 1792 p.
4. Clegg K., Moskowitz D. S. (2017) Submissiveness from Journal: Encyclopedia of Personality and Individual Differences. Available from: https://link.springer.com/referenceworkentry/10.1007/978-3-319-28099-8_2121-1
5. Gilbert P. (2000) Varieties of Submissive Behavior as Forms of Social Defense: Their Evolution and Role in Depression. // Subordination and Defeat. Available from: <https://www.taylorfrancis.com/chapters/edit/10.4324/9781410605207-2/varieties-submissive-behavior-forms-social-defense-evolution-role-depression-paul-gilbert>
6. Harley T. (2008) The Psychology of Language: From Data to Theory. N.Y.: Psychology Press. 602 p.
7. Moskowitz D. S. (2005) Unfolding interpersonal behavior. Journal of Personality, 73. P. 1607–1632. Available from: <https://doi.org/10.1111/j.1467-6494.2005.00360.x>
8. OALD: Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English / A.S. Hornby. Oxford University Press, 2000. Available from: <https://www.oxfordlearnersdictionaries.com>
9. Watzlawick P., Bavelas J. B., Jackson D. D. (2011) Pragmatics of Human Communication: A Study of Interactional Patterns, Pathologies, and Paradoxes. N.Y.: Norton & Company. 284 p.

REFERENCES

1. Ananko T. R. (2007) Anhlomovnyy korporatyvnyy dyskurs: avtoref. dys. kand. filol. nauk: spets. 10.02.04 «Hermans'ki movy». Kharkiv, 20 s.
 2. Mironchuk T., Odarchuk N. (2016) Insurgent language personality in British linguistic culture. // Scientific Bulletin of the Eastern European National University. Lutsk: Vezha-Druk, P. 41–46.
 3. CIDE: Cambridge International Dictionary of English. Cambridge University Press, 1995. 1792 p.
 4. Clegg K., Moskowitz D. S. (2017) Submissiveness from Journal: Encyclopedia of Personality and Individual Differences. Available from: https://link.springer.com/referenceworkentry/10.1007/978-3-319-28099-8_2121-1
 5. Gilbert P. (2000) Varieties of Submissive Behavior as Forms of Social Defense: Their Evolution and Role in Depression. // Subordination and Defeat. Available from: <https://www.taylorfrancis.com/chapters/edit/10.4324/9781410605207-2/varieties-submissive-behavior-forms-social-defense-evolution-role-depression-paul-gilbert>
 6. Harley T. (2008) The Psychology of Language: From Data to Theory. N.Y.: Psychology Press. 602 p.
 7. Moskowitz D. S. (2005) Unfolding interpersonal behavior. Journal of Personality, 73. P. 1607–1632. Available from: <https://doi.org/10.1111/j.1467-6494.2005.00360.x>
 8. OALD: Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English / A.S. Hornby. Oxford University Press, 2000. Available from: <https://www.oxfordlearnersdictionaries.com>
 9. Watzlawick P., Bavelas J. B., Jackson D. D. (2011) Pragmatics of Human Communication: A Study of Interactional Patterns, Pathologies, and Paradoxes. N.Y.: Norton & Company. 284 p.
-

N. A. ODARCHUK

*Candidate of Philological Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Conversational English Department,
Lesya Ukrainka Volyn National University, Lutsk, Ukraine
E-mail: natalylutsk@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0002-2647-2159>*

T. A. MIRONCHUK

*Candidate of Philological Sciences,
Associate Professor at the Foreign Languages Department for Natural Sciences,
Taras Shevchenko Kyiv National University, Kyiv, Ukraine
E-mail: tatianakiev99@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0002-5923-1028>*

**LEXICO-SEMANTIC FEATURES OF THE DISCOURSE
OF AN ENGLISH-SPEAKING SUBMISSIVE PERSONALITY**

The article examines the submissive personality type from a linguistic perspective. Having English as a target language, such lexical units, phrases, and sentences are singled out which a submissive person frequently uses and as a result creates a characteristic type of discourse. An analysis of the dictionary definitions of the lexemes that fill the concept of submissiveness is carried out. It is concluded that the latter denotes a model of human behaviour of submission, subordination, obedience, compliance to another person or group of people.

The lexical-semantic analysis of the English-language discourse of the submissive personality reveals a wide range of language strategies aimed at softening one's own position, avoiding conflicts and responsibility. The speech patterns used by submissive individuals reflect their deep inner fears of negative evaluation, confrontation, and social rejection. The choice of vocabulary and grammatical constructions is the result of psychological pressure and a low level of socialization, which forms the tendency of submissive personalities to avoid any situations that may be threatening to their social status or emotional security.

It is found that a submissive personality uses specific language tools that allow to minimize potential conflicts. The choice of vocabulary reflects the inner anxiety and desire of such personalities to avoid direct confrontations and criticism. Lexical expressions of a subordinating nature indicate the attempts to maintain social peace and avoid a negative reaction from others. A wide use of passive constructions and modal verbs makes it possible to conceal the active role of the speaker, helps submissive individuals to remove responsibility for the expressed thoughts or actions. Such strategies are treated as the result of deep inner psychological pressure, which forms the tendency of submissive persons to self-deprecation and self-restraint in speech interactions. It also indicates a desire to reduce categoricity and emphasis on one's own opinion, making communication softer and less conflictual.

Key words: submissiveness, submissive personality, lexical-semantic peculiarities, lexical units, subordination.